

**ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
“КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ “АСТА-
КАПІТАЛ”**

**ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК,
ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2020 РОКУ**

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «АСТА- КАПІТАЛ»

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «АСТА-КАПІТАЛ» (код ЄДРПОУ 39159304)(далі – Компанія) створено 02 квітня 2014 року у формі Товариства з обмеженою відповідальністю відповідно до законодавства України.

Основна діяльність. Компанія здійснює діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами), на що має ліцензію, видану Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку (серія АЕ №294648 від 16.12.2014р.). Офіс Компанії знаходиться в Україні у м. Києві, по вулиці Василя Сурикова, будинок 3, корпус 8Б, оф.431.

У звітному році Компанія здійснювала управління активами:

ПАЙОВИЙ ВЕНЧУРНИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ЗАКРИТИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «ЛАЙТ ІНВЕСТ» (код ЄДРІСІ 23300480)

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «ІНВЕСТОХІЛС ХЕЛІАНТУС» (код ЄДРПОУ 43515433, код ЄДРІСІ 13300866)

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «АРГУМЕНТ ФОНД» (код ЄДРПОУ 43680551, код ЄДРІСІ 13300942)

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «ІННОВАЦІЯ» (код ЄДРПОУ 43680530, код ЄДРІСІ 13300943)

Засновники.

5 травня 2020 року за Договорами №№ 2020/1,2020/2 купівлі-продажу (відступлення) частки у статутному капіталі відбулися зміни у складі учасників.

Станом на 31 грудня 2020 року є дві фізичні особи, які володіють компанією у таких частках:

Засновники	Резидентство	Відсоток частки у Статутному капіталі, %
Бондаренко Вікторія Тарасівна (ІПН 3079504186)	Резидент	99,9
Волков Андрій Вікторович (ІПН 2758202195)	Резидент	0,1

Компанія не має дочірніх підприємств, філій, представництв та будь-яких інших відокремлених підрозділів.

Економічне середовище, в якому Компанія проводить свою діяльність, є нестабільним, що пов'язано з політичною та економічною ситуацією в країні в цілому.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2019 р складала 4 особи, 31 грудня 2020 р. складала 9 осіб.

2. ЗАГАЛЬНА ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Відповідно МСБО 1 «Подання фінансової звітності» фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка має на меті задовольнити потреби користувачів, які не можуть вимагати складати звітність згідно з їхніми інформаційними потребами. Метою фінансової звітності є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Компанії, яка є корисною для широкого кола користувачів у разі прийняття ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2020 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2020 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалась також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які прийнято

МСФЗ (IAS) 8.30 вимагає розкриття в звітності стандартів, які були випущені, але ще не набрали чинності. Такі вимоги забезпечують розкриття відомої або такої, що піддається оцінці інформації, що дозволяє користувачам оцінити можливий вплив вживання цих МСФЗ на фінансову звітність Компанії.

Нижче наведено стандарти та роз'яснення, які були випущені, але не вступили в силу на дату випуску фінансової звітності Компанії. Управлінський персонал розглядає можливості потенційного впливу цих змін на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ	Характер змін
МСФЗ 17 Страхові контракти	Встановлює принципи визнання, оцінки та подання страхових контрактів, замінюючи при цьому МСФЗ 4 Страхові контракти. МСФЗ 17 окреслює загальну модель модифіковану для страхових контрактів з прямою участю, описану як підхід з перемінною оплатою. Загальну модель можна спрощувати за умови відповідності деяким критеріям через

	<p>оцінювання зобов'язання на решту періоду покриття з використанням розподілу страхової премії.</p> <p>Загальна модель використовує поточні припущення для оцінки суми, часу та невизначеності майбутніх грошових потоків, а також вимірює вартість такої невизначеності. Вона також враховує ринкову ставку відсотка та вплив опцій власників полісів та гарантій.</p> <p>Стандарт набуває чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2021 року або пізніше, при цьому дозволяється дострокове застосування. Він застосовується ретроспективно, окрім випадків, коли це непрактично; в таких випадках застосовується модифікований ретроспективний підхід або підхід за справедливою вартістю. Проект для обговорення Зміни в МСФЗ 17 розглядає проблемні питання щодо впровадження, ідентифіковані після публікації МСФЗ 17. Однією з головних запропонованих змін є відкладення дати початку застосування МСФЗ 17 на один рік, тобто для періодів, що починаються 1 січня 2022 року або пізніше.</p> <p>Перехідні вимоги вказують, що датою першого застосування є початок річного звітного періоду, в якому суб'єкт господарювання вперше застосовує стандарт, а перехідною датою є початок періоду, що безпосередньо передує даті першого застосування.</p> <p><u>Даний стандарт Компанією не використовується</u></p>
Зміни до МСФЗ 10 та МСБО 28 - Продаж або внесок активів інвестором в асоційовану компанію чи спільне Товариство	<p>Зміни до МСФЗ 10 та МСБО 28 стосуються ситуацій, коли існує продаж або внесок активів інвестором в асоційовану компанію або спільне підприємство. Так, зміни говорять, що прибуток чи збитки внаслідок втрати контролю над дочірньою компанією внаслідок операції з асоційованою компанією чи спільною компанією, де облік ведеться за методом участі в капіталі, визнається в складі прибутків чи збитків материнською компанією лише в тій мірі, яка не стосується непов'язаних з цим інтересів інвестора в асоційованій компанії чи спільному підприємстві. Аналогічно цьому, прибутки та збитки внаслідок переоцінки інвестицій в екс-дочірній компанії (яка стала асоційованою компанією чи спільним підприємством, облік якої ведеться за методом участі в капіталі) до справедливої вартості визнаються в складі прибутків чи збитків материнської компанії лише в тій мірі, яка не стосується непов'язаних з цим інтересів інвестора в новій асоційованій компанії чи спільному підприємстві.</p> <p>Дата набуття чинності змінами ще не вказана РМСБО; але дозволено їх дострокове застосування.</p>

Зміни в МСФЗ 3 Визначення бізнесу	<p>Зміни уточнюють, що, хоча бізнес зазвичай має вихід якоїсь продукції, це не є необхідним для того, щоб сукупність видів діяльності та активи кваліфікувались як бізнес. Для того, щоб вважатись бізнесом, діяльність та активи повинні включати, як мінімум, вхід чогось та матеріальний процес, що разом створюють можливість створення вихідної продукції.</p> <p>Наводяться додаткові поради для визначення, чи було створено матеріальний процес.</p> <p>Зміни також впроваджують як опцію тест концентрації, який дозволяє виконати спрощену оцінку, чи є сукупність видів діяльності та активи бізнесом, чи ні. За цим опціонним тестом концентрації, створена сукупність видів діяльності та активи не вважаються бізнесом, якщо майже вся справедлива вартість валових активів є сконцентрованою в одному активі, якій можна ідентифікувати, або групі аналогічних активів. Зміни застосовуються ретроспективно для всіх об'єднань бізнесу та придбань активів, у яких дата придбання припадає на перший річний звітний період, що починається 1 січня 2020 року або пізніше; при цьому допускається дострокове застосування.</p>
Зміни МСБО 1 та МСБО 8 Визначення суттєвості	<p>Зміни націлені на покращення зрозумілості визначення суттєвості в МСБО 1 та не змінюють концепцію суттєвості в МСФЗ. Концепція 'маскування' суттєвої інформації несуттєвою включена в нове визначення. Поріг суттєвості, який впливає на користувачів, змінено за «може вплинути» на «можна вмотивовано вважати таким, що може вплинути».</p> <p>Визначення суттєвості в МСБО 8 замінено посиланням на визначення суттєвості в МСБО 1. Окрім того, РМСБО внесла зміни в інші стандарти та Концептуальну Основу, де міститься визначення суттєвості чи посилання на термін «суттєвість» для забезпечення послідовності.</p> <p>Зміни застосовуються ретроспективно для річних періодів, що починаються 1 січня 2020 року або пізніше; при цьому допускається дострокове застосування.</p>
Зміни до Посилань на Концептуальну Основу в МСФЗ	<p>Разом з переглянуту Концептуальною Основою, яка набула чинності після публікації 29 березня 2018 року, РМСБО також видала Зміни до посилань на Концептуальну Основу в МСФЗ. Цей документ містить зміни до МСФЗ 2, МСФЗ 3, МСФЗ 6, МСФЗ 14, МСБО 1, МСБО 8, МСБО 34, МСБО 37, МСБО 38, IFRIC 12, IFRIC 19, IFRIC 20, IFRIC 22, та SIC-32.</p> <p>При цьому не всі зміни оновлюють ці стандарти щодо посилань та цитат концептуальної основи так, щоб вони посилались на переглянуту Концептуальну</p>

	<p>Основу. Деякі стандарти оновлено для розуміння, на яку версію Концептуальної Основи вони посилаються (Концептуальну Основу, прийняту РМСБО в 2001 р., Концептуальну Основу РМСБО від 2010 р., чи нову переглянуту Концептуальну Основу від 2018 р.), або зазначення, що визначення в стандарті не оновлювались відповідно до нових визначень, наведених в переглянутій Концептуальній Основі.</p> <p>Зміни, які є дійсно оновленням, є чинними для річних періодів, що починаються 1 січня 2020 року або пізніше; при цьому допускається дострокове застосування.</p>
--	--

За рішенням керівництва Компанії у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2020 р., не застосувались достроково опубліковані МСФЗ, поправки до них та інтерпретації.

В даний час керівництво оцінює ефект потенційного впливу змінених стандартів на фінансову звітність Компанії.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Відповідно до вимог п. 25 МСБО 1 «Подання фінансової звітності» Фінансова звітність Компанії підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Компанія не могла продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Компанії 19 лютого 2020 року. Ні учасники Компанії, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

Річна звітність оприлюднюється на ВЕБ-сайті Компанії (astakapital.uafin.net).

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2020 року.

3. СУТТЕВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за

справедливою вартістю» , а також інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки , зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена керівництвом Компанії відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операції, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Компанія вперше застосувала деякі поправки до стандартів, які вступають в силу для річних періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати. Компанія не застосовувала досрочно стандарти, роз'яснення або поправки, які були випущені, але не вступили в силу. Характер і вплив кожної поправки описані нижче:

МСФЗ	Характер змін /вплив на фінансову звітність
МСФЗ 16 Оренда	Впроваджує нові або змінені вимоги до обліку оренди. Ці значні зміни стосуються обліку орендаря, оскільки відміняють різницю між операційною та фінансовою орендою та вимагають визнання активу з правом користування та орендного зобов'язання на початку оренди окрім короткострокової оренди та оренди малоцінних активів. На відміну від цього, вимоги до обліку орендодавця майже не змінились. Зміни не вплинули на фінансовий стан, фінансові результати у зв'язку з тим, що Компанія не є орендатором.
Поправка до МСФЗ Об'єднання бізнесу	Зміни уточнюють, що у випадку, коли суб'єкт господарювання отримує контроль над бізнесом, який є спільною діяльністю, такий суб'єкт застосовує вимоги до поетапного об'єднання бізнесу, включаючи

	переоцінку свого раніше утримуваного відсотку в спільній діяльності за справедливою вартістю. Цей показник до переоцінки включає невизнані активи, зобов'язання та гудвіл спільного виробництва. Управлінський персонал Компанії не застосував ці поправки, у зв'язку із відсутністю відповідних операцій.
Зміни до МСФЗ 9 Фінансові інструменти	Зміни уточнюють, що для цілей оцінки визначають, чи відповідає передплата умові «оплати лише тіла та відсотків». Сторона, яка використовує цю опцію, може сплачувати або отримувати належну винагороду за передплату незалежно причини передплати. Іншими словами, фінансові активи з передплатою з від'ємною винагородою відповідають наведеній вище умові. Зміни до МСФЗ 9 не вплинули на фінансовий стан, фінансові результати та грошові потоки Компанії.
КТМФЗ (IFRIC) 23 Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток	<p>Встановлює шляхи визначення облікового податкового статусу у випадках існування невизначеності щодо розрахунку податку на прибуток. IFRIC вимагає від суб'єкта господарювання:</p> <ul style="list-style-type: none"> • визначити, чи оцінювати невизначені податкові статуси кожний окремо чи з цілому як групу; та • оцінити ймовірність того, що податкові органи приймуть використаний чи запропонований суб'єктом господарювання підхід до невизначеності, наведений в наданих документах щодо податку на прибуток: <p>Якщо так, то суб'єкт господарювання повинен визначити свій обліковий податковий статус відповідно до використаного або запланованого підходу до податку в документах щодо податку на прибуток, які будуть подаватись в податкові органи.</p> <p>Якщо ні, то суб'єкт господарювання повинен відобразити вплив невизначеності щодо розрахунку податку на прибуток при визначенні свого податкового статусу з використанням методу найбільше вірогідної сумі або очікуваної суми. Зміни не вплинули на фінансовий стан, фінансові результати та грошові потоки Компанії.</p>
Зміни до МСБО 28 Інвестиції в асоційовані підприємства і спільні підприємства	Зміни до МСБО 28, включаючи вимоги щодо знецінення, застосовуються до інших фінансових інструментів в асоційовані Товариства чи у спільне підприємство, де не застосовується метод обліку за участю в капіталі. Сюди включені довгостроковий відсоток, який по суті є частиною чистих інвестицій в асоційовану компанію чи спільне підприємство. Управлінський персонал Компанії не застосував ці поправки, у зв'язку із відсутністю відповідних операцій..

	<p>Зміни уточнюють, що вартість колишніх послуг (або прибуток чи збиток при розрахунку) розраховуються через оцінювання зобов'язання (активу) за пенсійним планом з фіксованими виплатами з використанням оновлених припущень та порівнянням запропонованих благ та активів плану до та після змін (секвестру чи виплат), ігноруючи при цьому максимальний рівень активу (який може виникнути у випадку, якщо пенсійний план з фіксованими виплатами має значний приріст). МСБО 19 уточнює, що зміна впливу максимального рівня активу, визначається на наступному етапі та визнається в складі іншого сукупного доходу.</p> <p>Було внесено зміни в параграфи, що стосуються оцінювання вартості поточних послуг та чистого відсотку щодо чистого зобов'язання (активу) за пенсійним планом з фіксованими виплатами. Від Фонду тепер вимагається використання оновлених припущень на основі такої переоцінки для визначення вартості поточних послуг та чистого відсотку на ту частину звітного періоду, що залишилась після зміни плану. Що стосується чистого відсотку, зміни встановлюють, що для періоду після змін плану чистий відсоток розраховується множенням чистого зобов'язання (активу) за пенсійним планом, переоціненого відповідно до МСБО 19 на ставку дисконтування, використану при переоцінці (з урахуванням впливу внесків та виплат на чисте зобов'язання (актив)). Поправки не вплинули на фінансовий стан, фінансові результати та грошові потоки Компанії.</p>
Поправка до МСФЗ 11 Спільна діяльність	<p>Зміни уточнюють, що у випадку, якщо сторона, що приймає участь в спільній діяльності, але не має спільного контроля над нею, отримує спільний контроль над такою спільною діяльністю, Групі можна не переоцінювати свій раніше утримуваний відсоток в спільній діяльності. Управлінський персонал Компанії не застосував ці поправки, у зв'язку із відсутністю відповідної діяльності.</p>
Поправка до МСБО 12 Податки на прибуток	<p>Зміни уточнюють, що суб'єкт господарювання повинен визнати податкові наслідки щодо податку на прибуток від дивідендів в складі прибутку чи збитку, іншого сукупного доходу чи капіталу залежно від того, де суб'єкт господарювання початково визнавав операції, які генерують оподатковуваний дохід. Це не залежить від застосування різних ставок податків до розподіленого та нерозподіленого прибутку. Поправки не вплинули на фінансовий стан, фінансові результати та грошові потоки Компанії</p>

МСБО 23 Витрати на позики	<p>Зміни уточнюють, що у випадку, коли конкретну позику ще не погашено після того, як відповідний актив готовий до використання чи продажу, ця позика включається до коштів, позичених суб'єктом господарювання в загальних цілях, при розрахунку ставки капіталізації коштів, позичених ним в загальних цілях. Поправки не вплинули на фінансовий стан, фінансові результати та грошові потоки Компанії.</p>
---------------------------	---

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Компанії відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основанаю на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 7.12, 7.14, 7.15 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Компанія визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Компанія визнає такі категорії фінансових активів, що знаходяться в обліку та у сфері дії МСФЗ (IAS) 9 «Фінансові інструменти», класифікуються за відповідними категоріями фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Компанія визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю. Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взяте зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він прибавляється з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Компанія визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі, коштів на поточних рахунках та строкових депозитів.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводиться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

До грошових коштів також прирівнюються кошти, депоновані (блоковані) на торгових рахунках та призначенні для покриття операцій купівлі на ринку заявок фондою біржі.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення

грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Компанія відносить депозити, дебіторську заборгованість.

Після первісного визнання Компанія оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Компанія використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Компанія оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;

- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зрос із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Компанії за договором; і грошовими потоками, які Компанія очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Компанія оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Компанія замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Компанія порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджувану інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Компанія може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Компанія оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Компанія визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо досрочове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Компанія оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться інвестиційні сертифікати, акції та пая (частки) господарських товариств.

Справедлива вартість на дату придбання визначається ціною зазначеною в договорі купівлі-продажу цінних паперів. Витрати з їх придбання відображаються на рахунках витрат при первісному визнанні вказаних цінних паперів.

Після первісного визнання Компанія оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо фінансові активи мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Компанія зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка цінних паперів, що входять до складу активів Компанії та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки цінних паперів, що входять до складу активів Компанії та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та пая (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Компанія визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

У разі скасування реєстрації випуску цінних паперів емітентів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку або за рішенням суду, визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Акції українських емітентів, що не мають обігу на організованому ринку та річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також пай/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, оцінюються за останньою балансовою вартістю.

Справедлива вартість цінних паперів емітентів, щодо яких НКЦПФР прийнято рішення про зупинення внесення змін до системи депозитарного обліку, дорівнює нулю. Якщо відбувається відновлення обігу таких цінних паперів, то їх справедлива вартість визначається відповідно до Облікової політики Фонду.

Справедлива вартість цінних паперів емітентів, щодо яких НКЦПФР прийнято рішення про включення емітентів до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, дорівнює нулю.

3.3.5. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Компанія стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Компанія сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Компанія не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенням критеріям визнання зобов'язань.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Компанія має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

При визнанні та обліку основних засобів Компанія керується МСБО № 16 «Основні засоби».

Компанія визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Компанія оцінює основні засоби за собівартістю, що включає: ціну придбання (у т.ч. імпортні мита, податки, які не відшкодовуються); будь-які витрати, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації; попередньо оцінені витрати на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, зобов'язання за якими Компанія бере на себе.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума

накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Компанія не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація об'єктів основних засобів нараховується із застосуванням прямолінійного методу протягом терміну їх експлуатації із застосуванням строків, встановлених для кожного об'єкта основних засобів, зокрема:

- транспортні засоби - 10 років;
- комп'ютерне обладнання - 3 роки;
- меблі - 4 роки;
- інші основні засоби - 5 років;
- інші необоротні матеріальні активи (крім бібліотечних фондів і МНМА)- 3 роки.

Амортизацію активу починається, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом, тобто, починається з місяця наступного за місяцем, в якому актив став придатний для корисного використання. Амортизація активу припиняється на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

При визнанні та обліку нематеріальних активів Компанія керується МСБО № 38 «Нематеріальні активи». Актив визнається нематеріальним активом, якщо він є:

1. Ідентифікованим:

а) може бути відокремлений, тобто його можна відокремити або відділити від суб'єкта господарювання і продати, передати, ліцензувати, здати в оренду або обміняти індивідуально або разом з пов'язаним з ним контрактом, ідентифікованим активом чи зобов'язанням, незалежно від того, чи має суб'єкт господарювання намір зробити це, або

б) виникає внаслідок договірних або інших юридичних прав, незалежно від того, чи можуть вони бути передані або відокремлені від суб'єкта господарювання або від інших прав та зобов'язань.

2. Компанія контролює актив, якщо він має повноваження отримувати майбутні економічні вигоди, що надходять від основного ресурсу, та обмежувати доступ інших до цих вигід.

3. Існують майбутні економічні вигоди, які надходять від матеріального активу, можуть включати дохід від продажу продукції чи послуг, скорочення витрат або інші вигоди, які є результатом використання активу Компанією.

Нематеріальні активи визнаються за первісною вартістю, яка складалась з фактичних витрат на придбання і приведення їх до стану, при якому вони придатні для використання відповідно до запланованої мети. Первісна вартість нематеріальних активів збільшується на суму витрат, пов'язаних із удосконаленням цих нематеріальних активів і підвищеннем їх економічних можливостей, якщо витрати відповідають визначеню нематеріального активу та критеріям визнання активу, в іншому випадку вони визнаються витратами того періоду, в якому понесені.

Після первісного визнання нематеріальний актив відображається за його собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Облік нематеріального активу базується на строковій його корисності експлуатації.

Нематеріальний актив з невизначеним строком корисної експлуатації - не амортизується, тоді як з визначеним строком корисної експлуатації амортизується.

Амортизація розраховується прямолінійним методом на визначений Компанією термін корисного функціонування.

Бухгалтерський облік нематеріальних активів здійснюється щодо кожного об'єкта.

Термін використання нематеріальних активів визначений наступний:

- права користування майном (право користування земельною ділянкою, крім права постійного користування земельною ділянкою, відповідно до закону, право користування будівлею, право на оренду приміщень тощо) - відповідно до правовстановлюючого документа;

- авторське право та суміжні з ним права (право на літературні, художні, музичні твори, комп'ютерні програми, програми для електронно-обчислювальних машин, компіляції даних (бази даних), фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення тощо) крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті - відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 2 роки ;

- інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо) - відповідно до правовстановлюючого документа.

Ліквідаційна вартість нематеріального активу з визначенням строком корисної експлуатації приймається за нуль, за винятком випадків, коли існує зобов'язання третьої сторони придбати актив наприкінці строку його корисної експлуатації.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначенім строком корисної експлуатації переглядається на кінець кожного фінансового року і при зміні оформлюється відповідним наказом.

Визнання нематеріального активу припиняється:

- а) в разі його вибуття, або
- б) якщо від його використання або вибуття не очікується майбутні економічні вигоди.

Аналіз на зменшення корисності активів проводиться в кінці кожного річного звітного періоду відповідно до МСБО 36.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Компанія оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Компанія зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Компанія сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо оренди

На дату початку оренди Компанія визнає зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (тобто актив у формі права користування).

На дату початку оренди Компанія оцінює орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Орендні платежі слід дисконтувати, застосовуючи припустиму ставку відсотка в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то Компанія застосовує ставку додаткових запозичень за портфелем банківських кредитів у національній валюті по довгостроковим кредитам станом на дату підписання договору оренди.

Компанія визнає витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування.

При настанні певної події (наприклад, зміну термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення орендних платежів) Компанія переоцінює зобов'язання по оренді. У більшості випадків Компанія буде враховувати суми переоцінки зобов'язання по оренді в якості коригування активу в формі права користування.

Дохід від оренди за угодами про оренду Компанія визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.6. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою витрати з поточного податку. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанії за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Компанія визнає поточні податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображені безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.7. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.7.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Компанія має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Компанія також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Компанії. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.7.2. Виплати працівникам

Облік виплат персоналу регламентується МСФЗ 19 «Винагорода співробітників».

До виплат персоналу належать:

- заробітна плата;
- виплати за невідпрацьований час;
- премії та інші заохочувальні виплати;
- виплати при звільненні;
- інші виплати.

Заробітна плата працівникам Компанії нараховується та виплачується у національній валюті України двічі на місяць. Резерв відпусток нараховується.

Оподаткування заробітної плати здійснюється відповідно до вимог діючого податкового законодавства.

3.7.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Компанія утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

4. ІНШІ ЗАСТОСОВАНІ ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ, ЩО є ДОРЕЧНИМИ ДЛЯ РОЗУМІННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

4.1. Доходи та витрати

Компанія визнаєдохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

При визначені вартості винагороди від управління активами Компанія відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця.

Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Компанія передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;

б) Компанія передала покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначеню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дивіденди визнаються доходом, лише у разі, якщо:

- право Компанії на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Компанії;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначеню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4.2. Умовні зобов'язання та активи.

Компанія не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Компанії.

Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4.3. Статутний капітал

Статутний капітал представляє собою номінальну вартість корпоративних прав. Інші складові капіталу включають в себе суму сформованого резервного фонду (згідно установчих документів Компанії) та суму нерозподіленого прибутку за поточний та попередній періоди.

4.4. Резервний капітал

Згідно з положеннями законодавства України Компанія формує резервний капітал.

Згідно Статуту в Компанії створюється резервний фонд в розмірі 25% статутного (складеного) капіталу. Розмір щорічних відрахувань до резервного фонду становить 5% суми чистого прибутку. Керівництвом Компанії прийнято рішення сформувати резервний капітал у 2021 році.

5. ОСНОВНІ ПРИПУЩЕННЯ, ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ

При підготовці фінансової звітності Компанія здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Компанії інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Компанії застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Компанії;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;

- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Компанії посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Компанії враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тісно мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Компанією не здійснюються.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів Компанії

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгов на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтуються на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Інвестиції, які не мають ринкових котирувань та активного ринку, а також ті, по яких справедливу вартість не піддається надійній оцінці, обліковуються Компанією за собівартістю.

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Компанії вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій;

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Компанії використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображеній у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтуються на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

5.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Компанія на дату виникнення фінансових активів та на кожну звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Компанія визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане простроченим. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Компанії або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Компанія здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Компанія з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постало потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Компанії щодо кредитних збитків.

5.6. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами

інвестицій із зіставляння рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які застосовуються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31.12.2020 середньозважена ставка за строковими депозитами за даними статистичної звітності банків України становила 4,3 % річних в національній валюті, та 1,4 % річних а іноземній валюті. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/statistic/sector-financial/data-sector-financial#2fs> розділ «Статистика фінансових ринків»

5.7. Судження щодо застосування МСБО 29 Фінансова звітність в умовах гіперінфляції

Цей Стандарт не встановлює абсолютноого рівня, на якому вважається, що виникає гіперінфляція. Необхідність перераховувати фінансові звіти згідно з цим Стандартом є питанням судження. Показником гіперінфляції є характеристики економічного середовища в країні, які включають таке (але не обмежуються таким):

- а) основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті. Суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;
- б) основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. Ціни можуть також наводитися в цій валюті;
- в) продаж та придбання на умовах відстрочки платежу здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким;
- г) відсоткові ставки, заробітна плата та ціни індексуються згідно індексу цін;
- г') кумулятивний рівень інфляції за трирічний період наближається до 100 % або перевищує цей рівень.

Управлінським персоналом Компанії було прийнято рішення не застосовувати МСБО 29 при складанні фінансової звітності за 2020 рік.

6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (рінковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів

6.2. Рівень ієархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2020	2019	2020	2019	2020	2019	2020	2019
Дата оцінки	31.12.20	31.12.19	31.12.20	31.12.19	31.12.20	31.12.19	31.12.20	31.12.19
Інвестиційна нерухомість	-	-	-	-	-	-	-	-
Фінансові інвестиції	-	-	-	-	-	7188	-	7188

6.3. Переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієархії справедливої вартості

У 2020 році переведень між рівнями ієархії не було.

6.4. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2020	2019	2020	2019
1	2	3	4	5
Фінансові активи				
Інструменти капіталу	-	-	-	-
Грошові кошти	552	-	552	-

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6.5. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Знецінення активів у результаті змін ймовірності погашення та очікуваних вхідних грошових потоків (дані 3-го рівня ієархії) за звітний 2020 рік не було.

7. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ ПОДАНІ У ФІНАНСОВИХ ЗВІТАХ

7.1. Нематеріальні активи

Балансова вартість нематеріальних активів на звітні дати:

	31.12.2020	31.12.2019
Відсутні	0	0
Разом	0	0

Станом на 31.12.2019 та 31.12.2020 нематеріальні активи на балансі Компанії відсутні.

7.2. Основні засоби

Балансова вартість основних засобів на звітні дати:

Групи (балансова вартість)	31.12.2020	31.12.2019
Відсутні	0	0
Разом	0	0

Станом на 31.12.2019 та 31.12.2020 основні засоби на балансі Компанії відсутні.

7.3. Грошові кошти

Грошові кошти та їх еквіваленти. Грошові кошти та їх еквіваленти включають кошти в банках на поточних рахунках та депозити.

В балансі Компанії грошові кошти на поточних рахунках та короткострокові депозити відображені наступним чином:

	На 31.12.2020	На 31.12.2019
Грошові кошти та їх еквіваленти в національній валюті на поточних рахунках	552	1
Грошові кошти та їх еквіваленти в національній валюті на депозитах	-	-
Разом	552	1

Компонентами показника «Гроші та їх еквіваленти» є статті 1165,1167 Балансу.

Звіт про рух грошових коштів за 2020 рік складався за прямим методом. У звіті відображені рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

7.4. Фінансові інвестиції.

Станом на 31 грудня 2020 та 31 грудня 2019 р. справедлива вартість фінансових інвестицій становить :

	На 31.12.2020	На 31.12.2019
Корпоративні права	0	7188

В активах Компанії на 31.12.2020 року не обліковувалися фінансові інвестиції. Станом на 31.12.2019 року обліковувалися корпоративні права ТОВ "ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ "КАРРОН".

7.5. Запаси

Запаси визнаються Компанією, якщо вони належать їй і існує велика ймовірність одержання економічної вигоди від їхнього використання в майбутньому; та їхня вартість може бути вірогідно оцінена.

Підставою для включення (списання) матеріальних цінностей в (з) склад (у) запасів є передача ризиків і вигід, пов'язаних з володінням запасами. Одиноцею бухгалтерського обліку запасів вважати кожне їхнє найменування.

Запаси відображаються за найменшою з величин між собівартістю і чистою вартістю реалізації. Застосовувати для матеріалів при викупі метод оцінки за собівартістю перших в часі надходжень запасів (ФІФО).

В балансі Компанії запаси відображені наступним чином:

	<i>На 31.12.2020</i>	<i>На 31.12.2019</i>
<i>Відсутні</i>	0	0
Разом	0	0

7.6. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість з фіксованими або обумовленими платежами, що не котируються на активному ринку, класифікуються як «позики видані та дебіторська заборгованість». Позики видані та дебіторська заборгованість обліковуються за амортизованою вартістю за вирахуванням збитків від знецінення та резерву під очікувані кредитні збитки. Дебіторська заборгованість станом на 31 грудня 2020, 31 грудня 2019 років представлена таким чином:

	<i>На 31.12.2020</i>	<i>На 31.12.2019</i>
Дебіторська заборгованість за продукцією, товари та послуги	6301	0
Дебіторська заборгованість за рахунками з нарахованих доходів	5	0
Інша поточна дебіторська заборгованість:		
- за договорами купівлі-продажу цінних паперів;	0	0
- по розрахунках з контрагентами;		
- по надання залучення активів	11	2883
	10068	0
Всього	16385	2883

На звітні дати Компанія не має простроченої, але не знеціненої дебіторської заборгованості.

Дебіторська заборгованість Компанії не має забезпечення. Компанія проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу.

7.7. Дебіторська заборгованість з бюджетом за податками та іншими розрахунками

Дебіторська заборгованість з бюджетом за податками та іншими розрахунками за станом на 31 грудня 2020, 31 грудня 2019 років у Компанії відсутня.

7.8. Поточні зобов'язання та забезпечення

Забезпечення. Станом на 31 грудня 2020, 31 грудня 2019 років сформовані резерви забезпечень зобов'язань.

	<i>На 31.12.2020</i>	<i>На 31.12.2019</i>
<i>Поточні забезпечення</i>	22	3
Разом	22	3

З метою забезпечення витрат Компанії на оплату відпусток персоналу та сплату податків до фондів соціального страхування Компанія в звітному 2020р. створила резерв під забезпечення виплат персоналу у сумі 22 (двадцять дві) тисячі гривень.

Компанія протягом звітного року проводить інвентаризацію резерву з метою визначення обґрунтованості його розміру. Довгострокових забезпечень у компанії не має.

7.9. Капітал

Статутний капітал. Станом на 31 грудня 2020 та 31 грудня 2019 років Компанія має сформований статутний капітал у розмірі 10 756 тис. грн.

За результатами діяльності Компанії станом на 31.12.2019 сформувався непокритий збиток у розмірі 697 тис грн. За результатами діяльності 2020 року отримано прибуток (рядок 2290 Фінансовий результат до оподаткування Форми 2 «Звіт про сукупний дохід») в розмірі 885 тис (з яких 34 тис. грн - витрати з податку на прибуток). Отже, з урахуванням витрат попереднього періоду, нерозподілений прибуток станом на 31.12.2020 складає 154 тис грн.

	На 31.12.2020	На 31.12.2019
Зареєстрований (пайовий) капітал	10 756	10 756
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	154	(697)

7.10. Кредиторська заборгованість та зобов'язання

Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги, отримані Компанією, представлена наступним чином:

	На 31.12.2020	На 31.12.2019
Поточні зобов'язання		
Кредиторська заборгованість за товари, роботи та послуги	5955	9
Зобов'язання за розрахунками з бюджетом	34	0
у тому числі з податку на прибуток	34	0
Інші поточні зобов'язання	16	0
Разом	6024	9

Дана заборгованість не є суттєвою. Відсотки по такій кредиторській заборгованості не нараховуються, оскільки заборгованість погашається протягом 30 днів зі звітної дати та залежить від умов договору з постачальником.

Компанія не має на звітні дати простроченої та сумнівної кредиторської заборгованості. Балансова вартість кредиторської заборгованості дорівнює її справедливій вартості.

Довгострокових зобов'язань у Компанії немає.

Кредиторська заборгованість з бюджетом за станом на 31 грудня 2020, 31 грудня 2019 років представлена поточними зобов'язаннями по податку на прибуток.

При визначенні іншої кредиторської заборгованості Компанія на кожну звітну дату проводить аналіз сум кредиторської заборгованості з вирахуванням термінів її обліку на балансі, та термінів позовної давності за період з дати виникнення заборгованості та до звітної дати.

7.11. Дохід від реалізації послуг

Дохід (виручка) від реалізації послуг представлений наступним чином:

	2020 рік	2019 рік
Виручка , в т.ч.	7160	13
- За договорами управління активами	7160	13

7.12. Адміністративні витрати

Основні витрати Компанії, що пов'язані із здійсненням її господарської діяльності розподіляються за статтями, які виділені в окрему групу: адміністративні витрати, які розподіляються за наступними елементами:

	2020 рік	2019 рік
Заробітна плата	523	225
Відрахування на соціальні заходи	110	47
Матеріальні затрати	0	0
Амортизація основних засобів	0	
Інші операційні витрати	6505	122
Разом	7138	394

7.13. Інший дохід

Інші доходи. Показник інших доходів складає:

	2020 рік	2019 рік
Дохід від реалізації фінансових інвестицій	8042	16542
Інші фінансові доходи (винагороди за залишками на рах.)	6	0
Разом	8048	16542

7.14. Інші операційні витрати

Інші операційні витрати включають наступні статті

	2020 рік	2019 рік
Інші операційні витрати (штрафна санкція)	0	67
Разом	0	67

7.15. Інші витрати

Інші витрати включають наступні статті:

	2020 рік	2019 рік
Собівартість реалізованих фінансових інвестицій	7188	16542
Разом	7188	16542

7.16. Прибутки та збитки

За результатом основних видів діяльності у 2020 році Компанією отримано прибуток в розмірі 885 тис. грн. (у 2019 році Компанією отримано збиток в розмірі 697 тис. грн.)

Сума податку на прибуток, відображеного у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2020, розрахованого за нормами податкового законодавства України, складає 34 тис. грн.

Інші податки, за винятком податку на прибуток, обліковуються у складі адміністративних витрат.

Чистий фінансовий результат Компанії за 2020 рік склав 851 тис. грн. (за 2019 рік чистий фінансовий результат склав -381 тис. грн.).

8. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

8.1. Операції з пов'язаними особами

Пов'язані особи Компанії - учасники, котрі мають частку в Статутному капіталі Компанії.

Учасниками Компанії є – фізичні особи, резиденти України:

Бондаренко Вікторія Тараківна (ІПН 3079504186) Володіє часткою Статутного капіталу Компанії, у розмірі 10 755 000,00 грн. (Десять мільйонів сімсот п'ятдесят п'ять тисяч гривень 00 коп.), що становить 99,9907% Статутного капіталу Компанії;

Волков Андрій Вікторович (ІПН 2781602753) Володіє часткою Статутного капіталу Компанії, у розмірі 1 000,00 грн. Одна тисяча гривень 00 коп.), що становить 0,01% Статутного капіталу Компанії

Вищим органом управління Компанії є Загальні збори учасників – власників частки Статутного капіталу.

Згідно з МСБО 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони» до операцій з пов'язаними сторонами також відноситься оплата праці директору Компанії. Заробітна плата керівництву Компанії за період з 01.01.2020 по 31.12.2020 р. нарахована у сумі 105 тис. грн. і виплачена вчасно.

8.2 Умовні зобов'язання

8.2.1. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Компанії, ймовірно, що Компанія змушена буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва, Компанія сплатила усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

8.2.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Компанії.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Компанії. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Компанії визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Компанії, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

8.2.3. Судові процеси

Станом на 31.12.2020 року Компанія не приймає участі у судових процесах.

9. ЦІЛІ ТА ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ.

Керівництво Компанії визнає, що діяльність Компанії пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Світова криза у зв'язку зі спалахом COVID-19 через вірус SARS-COV-2 введення карантину, призвели до сповільнення економічного зростання та рецесії у ключових економіках світу. Керівництвом передбачено очікувані ризики та план виходу з можливої кризової ситуації.

9.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

9.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Фонд наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

9.2.1. Інший ціновий ризик

Це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Фонд використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

9.2.2. Валютний ризик

Це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості здійснювалося на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної доходності від володіння іноземною валютою за період.

В активах Компанії відсутні інструменти чутливі до коливань валютного курсу.

9.2.3. Відсотковий ризик

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок.

Усвідомлюючи значні ризики, пов’язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, Компанія контролює частку активів, розміщених у боргових зобов’язаннях у національній та іноземній валютах з фіксованою відсотковою ставкою.

Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

В 2020 році Національний банк України зменшував облікова ставку з 11,0%, і станом на 31.12.20 року облікова ставка НБУ була 6,0 %. У зв’язку із цим знизились відсоткові ставки по депозитах національній валюти. Станом на 31.12.2020 середньозважена ставка за строковими депозитами за даними статистичної звітності банків України становила 4,3% річних в національній валюті. Для порівняння на 31.12.2019 року середньозважена ставка за строковими депозитами становила 9,8%. Таким чином, відсоткові ризики розраховуються, виходячи з фактичної зміни відсоткових ставок по відповідних фінансових інструментах у 2020 році.

На звітну дату в активах Компанії відсутні інструменти, яким притаманний відсотковий ризик, тому потенційний вплив даного ризику не вимірюється.

9.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Компанія матиме труднощі при виконанні зобов’язань, пов’язаних із фінансовими зобов’язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Компанія здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Компанія аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Керівництво Компанії виконує регулярно заходи щодо мінімізації впливу ризику ліквідності:

- збалансовує активи Компанії за строками реалізації з його зобов'язаннями за строками погашення;
- утримує певного обсягу активи Компанії в ліквідній формі;
- встановлює внутрішні обмеження обсягу залучених коштів для фінансування діяльності Компанії;
- збалансовує вхідні та вихідні грошові потоки.

10. УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ

Компанія здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

зберегти спроможність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб вона і надалі забезпечувала дохід для учасників Компанії та виплати іншим зацікавленим сторонам;

забезпечити належний прибуток учасникам Компанії завдяки встановленню цін на послуги Компанії, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Компанії здійснює огляд структури капіталу на постійній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Компанія здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування.

Компанія розраховує показники, що використовуються для вимірювання та оцінки ризиків діяльності з управління активами інституційних інвесторів та дотримується пруденційних нормативів професійної діяльності, встановлених чинним законодавством. Дотримання пруденційних нормативів відображається наступним чином:

11. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ.

Між датою складання та затвердження фінансової звітності жодних подій, які б могли вплинути на показники фінансової звітності та економічні рішення користувачів, не відбувалося.

Директор ТОВ «КУА «АСТА-КАПІТАЛ»

Головний бухгалтер

ТОВ «КУА «АСТА-КАПІТАЛ»

19 лютого 2021 року

Ванівський О.Б.

Дереш І.О.

